

Z posvätných manifestov
rosekručiánskeho rádu:
Tajné symboly rosekručiánov
Učenie rosekručiánov zo 16.
a 17. storočia
Ak filozofom želaš si byť,
nech trpezlivosť
v tebe prebýva.

Kde na tejto zemeguli
žije človek taký múdry,
ktorý sa vôbec naučí to,
čo štvorky zahŕňajú
a dokonca
ak by toto všetko vedel,
aj tak by vždy bol len učňom.
Preto, ó človeče,
Poznaj Boha
a seba samého vo svetle
Boha a prírody,
obe tieto svetlá
Boh nalieva do teba,
aby si smel byť
obrazom jeho,
On je jediný štvornásobný
Boh, nech ti je povedané,
pretože ty si kúskom
hliny štvornásobným.
Vďaka tomu ti je príroda
dobro známa,
s múdrosťou, svetlom
a porozumením ti je
ukázaná.
K ničomu
nemôžu byť tvoje oči slepé,
či je to z tela alebo z mysle.
Buď preto vďačný
svojmu Bohu,
ktorý to včas priniesol
pred teba.
Nebud' žiarlivý
voči sláve posmievača,
nezávid' všetky
veľké mená posmeškára.
S chytráckou márnivosťou
sa naporujú, vystatujú,
neznáme je im to,
čo si ty dostal.
Buď šťastný s tým,
čo ti Boh dal,

Pohrdaj tým, že oni majú
štyri v jednom.
Nariadenie a Amen
buď mojim pokladom,
štvornásobná sféra
vždy súčasne.
Ó Pane, aké úžasné
sú tvoje diela.
Pane, tvoj večný Duch
je vo všetkých veciach.
Strom dobrého
a zlého poznania
Existuje jeden strom,
ktorý nesie dva druhy ovocia.
Je to strom poznania
dobrého a zlého.
Rovnaké aké je jeho meno,
je aj jeho ovocie: konkrétne
dobré a zlé ovocie
života a smrti,
lásky a nenávisťi,
svetla a temnoty.
Tento strom bol položený
pred Adama a aj keď mal
vo svojej nevinnosti
slobodu pozerat' sa naň
ako na strom
Božích zázrakov,
Boží zákaz
mu nedovolil
túžiť po ňom
ani jesť z neho,
ale hrozil mu,
že ak by to urobil,
zomrel by z toho ovocia.
Pretože toto bol strom
rozdelenia,
v ktorom dobré a zlé
navzájom bojovali,
no v bitke nemôže byť
žiaden život.
Pretože bitka prináša ničenie
a ničenie prináša smrť,
život pretrváva
s sladkej jednoty lásky.
Preto keď Adam
jedol z tohto stromu,
v jeho vnútri začal boj
a v tomto boji
on stratil svoj život.

Napriek tomu
naničodní ľudia
sa nepoučia z takého
pádu a škody.
Jeho túžba stále volá
po tom strome a jeho ovocí.
Človek stále túži,
aby mal rozdelenie
mnohých vecí
a človek stále bojuje,
aj keď by sa mohol navrátiť
do jednoty jednoduchosti,
ak by len vstúpil do mieru.
Svetlo života stojí uprostred,
aby ľudom ukazovalo cestu
k tomuto prvému útočisku,
a Otec v Nebi
necháva slnko vychádzať
nad dobrým i zlým:
Ale všetko rastie
svojím vlastným spôsobom
a iba človek je aj schopný
pozerat' sa na hviezdy
rozmanitosti
a podľa svojho uváženia,
aby si ich zvolil
za svoj schody,
hoci ho môžu mnohokrát
odchýliť
od pravého svetla
a zdržať ho
vo víre neistoty.
Tento vír neistoty
vedie viac a viac
z najvnútornejšej tváre slnka
do vonkajšieho sveta
a nemôže nájsť ani koniec
ani miesto na odpočinok,
kým nebude znovu smerovať
z vonkajšieho sveta späť
a nevyhľadá počiatok,
z ktorého
všetky menšie hviezdne
svetlá vzišli.
Medzi 7 hviezdami
je ťažko jediná, ktorá
obracia svoje lúče dovnútra,
aby nasmerovala hľadajúcu
myseľ k Betlehemu
a zo 7 očí otáčajúcich sa

okolo víru hľadania túžob
je ťažko jediné,
ktoré stojí smerom
k Sabatu
v tom najvnútornejšom;
ale nepokojný posun
pracovných dní
posúva ich cez
všetky sféry
a aj keď sa pozrú
na Božie zázraky,
pozerajú sa iba
na povrch a každé oko
sa pozerá na to, čo je
ukazované prostredníctvom
jeho vlastnej túžby.
Boh stvoril človeka, aby žil
vo večnom Sabate,
nemal by pracovať ale nechať
Boha pracovať v ňom,
nemal by si brať
vlastnými rukami
ale iba prijímať to,
čo Boh hojne dal
vo Svojej milosti.
Ale človek opustil Sabat
a chcel pracovať sám,
pozdvihol svoju ruku
proti zákonu,
aby vo vlastnej túžbe
bral to, čo by si nemal brať.
Preto ho Boh
nechal padnúť
a pretože
opovrhoval pokojom,
musel bolestne pocítiť
nepokojnosť.
V tej nepokojnosti života
všetky deti človeka stále
naťahujú svoje ruky,
pokúšajúc sa uchopiť
svoje potešenia.
A aké je ich
chápanie a vôľa,
tak si aj berú.
Niektorí sa naťahujú za
jedlom, niektorí za zlom.
Niektorí sa naťahujú za
ovocím, niektorí len za
listami, niektorí za vetvou

s ovocím a listami.
A oni odvodzujú potešenie
z vecí,
ktoré uchopili,
títo úbohí blázni
nevedia,
že všetka ich bolesť a práca
bola len štúdiom
toho konkrétneho.
Naťahujú sa za kúsokmi,
aj keď by mohli dostať
celok.
Hľadajú pokoj
a nemôžu ho nájsť,
pretože pozerajú
z vonku
do nepokojnosti pohybu,
ktorý prebýva
vo vnútornej samote
vnútorného centra
a aj keď niekto môže uchopiť
viac než iný, aj tak
je to stále čiastková práca.
Niekedy sa môže
jedna zo 7 rúk
priblížiť k tajomstvu
a uchopiť
celý kmeň stromu
v mieste,
kde sa všetky rozdelené
vetvy navracajú do jednoty.
Ale dokonca aj táto ruka
je ešte ďaleko
od koreňov toho stromu,
a chytá a drží
to tajomstvo len z vonku
a nedokáže ho ešte
vidieť z vnútra.
Pretože koreňu tohto stromu
možno porozumieť iba
okom múdrosti
stojacim v strede
všetkých sfér.
Tieto korene vychádzajú
z viditeľného sveta
zmiešaného dobra a zla
do oblasti
neviditeľného sveta
pretože svetlo a temnota
prebýva v nich.

Toto oko sa pozerá
s najväčším mierom
na zázraky
všetkých pohybov
a pozerá sa tiež cez
všetky ostatné oči,
putujúc okolo vonkajšku
pokoja v nepokoji,
všetky tie oči, ktoré chcú
vidieť samé
bez správneho oka múdrosti,
z ktorého
prijali všetku
silu videnia.
Toto oko môže dokázať
všetkých duchom, aké
inteligentné, čisté a bystré
môžu byť. Ono rozumie
zdrojom dobra a zla.
Predtým,
než je svetlo a temnota.
Rozumie
času a večnosti,
viditeľnému a neviditeľnému,
súčasným a budúcim veciam,
pozemským a nebeským
veciam, záležitostiam tela
i záležitostiam ducha,
vysokému i hlbokému,
povrchovému
i vnútornému.
A napriek tomu
žiadna z týchto vecí
ním nie je vyrušená,
pretože to oko žije
v strede mieru,
kde všetko stojí
v zhode, mimo
akejkoľvek zvady a všetko,
čo vidí, to vlastní.
Pretože v strede jeho mieru
je jeho kráľovský trón,
všetko mu je
podriadené.
Preto, drahý človeče!
Ak by si sa navrátil
k správne porozumeniu
a pravému mieru,
prestaň s vlastnými dielami
a nechaj Boha,

aby v tebe pracoval,
aby sa oko múdrosti
v tvojom ja otvorilo
a ty si dospel
k štúdiu čiastkového
smerom k celku
a Jedno nájde Všetko.
Harmonická koncepcia
Svetla Prírody.
Z ktorého môžeš
vyvodiť obnovenie
všetkých vecí
symbolických.
To umenie je zaslúžené,
pravdivé a isté
pre Človeka, ktorý sa bojí
Boha a je vytrvalý,
a správa sa správne
smerom k všetkým silám.
Umenie z neho robí pána,
nie služobníka.
Neponáhľaj sa,
zostaň na správnej ceste,
tak budeš mať veľa
prospechu a radosti.
Ak Boh udelí veľa
vecí do tvojho života,
dávaj hojne chudobným,
buď oddaný a mlčanlivý
ohľadne toho umenia,
pretože toto je zaiste
Božia vôľa,
zachovávaj pravdu a vieru,
mysli na mňa,
tak budeš oslobodený
od zla.
Hermetická filozofia
Príťahujem všetkých
hľadajúcich Boha a pravdu,
len oni nájdu to umenie.
Som magnetický kameň
božej lásky, príťahujúci
tvrdých ľudí
na cestu pravdy.
Som vlaha,
ktorá zachováva všetko
v prírode a dáva život,
prechádzam od horných
až k dolným rovín;
Som nebeská rosa

a plnosť zeme;
som ohnivá voda
a vodnatý plameň;
nič nemôže žiť
bezo mňa v čase;
Som blízky
všetkým veciam;
som vo všetkých veciach,
napriek tomu nepoznaný.
A predsa
som len v dosahu filozofov.
Rozviniem sa
a znovu sa zviniem,
prinášajúc spokojnosť
umelcom,
bezo mňa nedokážeš nič,
podporujem všetky
tvoje záležitosti.
Preto sa boj Boha,
modli sa a pracuj trpezlivo,
ak ma nájdeš,
tvoje chcenie ustane
a budeš mať milosrdného
Boha, ktorý ti bude pomáhať
a dá ti všetko, po čom by
tvoje srdce mohlo túžiť.
Táto vlaha
musí byť zachytená,
aby sa nezmenila na paru
alebo dym.
Tie dve pary
sú koreňmi umenia.
Tá prvá má
svoju existenciu
zo Sveta stvorenia.
A tento Svet pochádza
od Otca, ktorý je
stvoriteľom všetkých vecí
a Duch vyžaruje
z oboch: Toto je
Boží životodarný vzduch.
Vzduch potom tiež
privádza k životu všetko
v elementoch.
Oheň ohrieva všetky veci,
voda osviežuje,
potešuje a nasycuje
všetky veci:
A dusíkatá zem,
ako Matka, vyživuje

a udržiava všetky veci;
vzduch bol zrodený
z ohňa a na oplátku
dáva ohňu horieť,
aby mohol žiť,
ale vzduch vo forme vody
je potravou pre oheň
a oheň zhorí
do tohto elementu:
Voda a zemská rosa,
klzká hojná rosa zeme,
zem ako držiteľka
dusíkatej soli ju vyživuje.
Pretože lono zeme je
sírnato dusíkatá soľ prírody,
ktorú Boh stvoril
v tomto viditeľnom svete.
Rovnaká soľ –
matka živlov
je dusíkatá, hliníková
a duchovná
voda, solí zem
alebo kryštály,
ktoré má príroda v lone,
syn slnka
a dcéra mesiaca.
Je to Hermafrodit,
zrodený z vetra,
fénix žijúci v ohni,
pelikán, oživujúci
svojich drahých mladých
svojou krvou;
mladý Ikarus,
utopený vo vode,
ktorý živí zem,
ktorého Matkou
je vietor,
ktorého Otcom je oheň,
voda je jeho správcom
a nápojom,
jeden kameň a žiaden kameň,
jedna voda a žiadna voda,
predsa však kameň
žijúcej sily
v voda žijúcej moci;
síra, ortuť,
soľ,
skrytá hĺbka v prírode
a ktorú žiaden blázon nikdy
nepoznal ani nevidel.